

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 6. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 11. november 2011
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Holger K. Nielsen (SF), Finn Sørensen (EL), Erling Bonnesen (V), Lykke Friis (V), Henrik Høegh (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Udenrigsminister Villy Søvndal, finansminister Bjarne Corydon, minister for fødevarer, landbrug og fiskeri Mette Gjerskov og minister for udviklingsbistand Christian Friis Bach

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3124 (udenrigsanliggender) den 14. november 2011

Under dette punkt på dagsordenen forelagde udenrigsministeren dagsordens punkter 1-7 og 11, idet punkt 7 var delt med udviklingsministeren.

Udviklingsministeren forelagde under punkt 5 på Europaudvalgets dagsorden punkterne 7-10.

Udenrigsministeren: Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender. Udviklingsministeren vil senere i dag orientere om udviklingsdelen af rådsmødet.

Jeg vil også efterfølgende på vegner af europaministeren, som ikke kan være til stede i dag, orientere om rådsmødet vedrørende almindelige anliggender. Det kommer jeg tilbage til under punkt 2 på dagsordenen for mødet i dag.

Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen, som jeg anser for at være af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Alle punkterne er denne gang til orientering.

1. Rusland

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3124 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Lene Espersen pegede på, at set med danske øjne er det meget væsentligt, at Rusland bliver medlem af WTO, og spurgte, hvor tæt man var på.

Lykke Friis nævnte, at ikke mindst i Tyskland var der en betydelig bekymring for menneskeretssituationen og retssystemet. Derfor så hun med glæde, at Danmark

lægger vægt på at prioritere menneskerettighederne. Hun spurgte, om udenrigsministeren kunne sige noget mere specifikt om, hvad man forestiller sig. I den forbindelse henviste hun til den diskussion, man havde haft om Ukraine for nogle uger siden.

Udenrigsministeren svarede Lene Espersen, at vi er tættere på afslutningen end nogen sinde før, og hvis Georgien kan acceptere russisk WTO-medlemskab, forventes der truffet en beslutning herom allerede den 15. december på WTO-ministerkonferencen. Regeringen har ligesom den tidligere regering skubbet på, og set med danske øjne har EU opnået en relativt god aftale om betingelserne for russisk medlemskab, bl.a. vedrørende kødeksporten til Rusland.

Over for Lykke Friis medgav udenrigsministeren, at man kan være bekymret for udviklingen med hensyn til demokrati og menneskerettigheder i Rusland. Her mente udenrigsministeren, det var helt afgørende, at vi har så mange kontakter til Rusland som muligt på alle niveauer og prøver at presse dem, hver gang vi har lejlighed til det. Udenrigsministeren nævnte, at Lene Espersen jo selv drog en parallel til Ukraine, hvor man bruger retssalen til at afgøre politiske slagsmål, men samtidig går videre med associeringsaftalen, som indeholder en række krav om demokrati og menneskerettigheder.

2. Afghanistan

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3124 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Rådsmøde 3124 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Rådsmøde 3106+3107 – bilag 2 (skriftlig forelæggelse af 13/7-11)

Udenrigsministeren: Afghanistan-drøftelsen ventes især at fokusere på den forestående Afghanistankonference i Bonn den 5. december. Bonnkonferencen vil være et centralt skridt i overgangsprocessen for Afghanistan. Det er vigtigt, at det internationale samfund på konferencen sender et klart signal om fortsat tilstedeværelse, også når den tunge del af den militære tilstedeværelse slutter inden udgangen af 2014. Regeringens linje er klar. Vi vil opprioritere vores civile engagement, i takt med at de danske kampenheder forlader Afghanistan senest i slutningen af 2014.

Vi ønsker også et fortsat stærkt EU-engagement i Afghanistan, og at dette bliver meldt meget klart ud på Bonnkonferencen. Det handler bl.a. om en langsigtet samarbejdsaftale mellem EU og Afghanistan og om en fortsættelse af EU's engagement på politisiden.

På rådsmødet er der derfor lagt op til vedtagelse af et mandat til at indlede forhandlinger om en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Afghanistan. Regeringen støtter, at der indledes forhandlinger om en sådan langsigtet aftale mellem EU og Afghanistan.

Samtidig forventer jeg på rådsmødet en drøftelse af perspektiverne for EU's polititræningsindsats. Der tegner sig enighed om en forlængelse af Europols mandat, men samtidig vil der være behov for at se på missionens fremtidige rolle efter 2014 i lyset af overgangsprocessen.

Endelig må vi også se på, hvordan den samlede EU-bistand til Afghanistan kan blive mere effektiv. Der er bl.a. brug for bedre koordination mellem EU-institutionernes og medlemsstaternes indsatser.

Lene Espersen var meget enig med udenrigsministeren, ikke mindst med hensyn til det langsigtede engagement i Afghanistan. I relation til den diskussion, der har været om, i hvor vidt omfang Europol er styret fra Bruxelles, spurgte hun, hvordan vi kan sikre, at Europol får friere rammer, så man rent faktisk kan gøre en forskel.

Udenrigsministeren var enig med Lene Espersen i, at der i højere grad er brug for at effektivisere samarbejdet mellem Europol og NATO's polititræningsaktion. Mandatet udløber i 2013, men det er vigtigt, at EU's politiindsats fortsætter efter 2013.

3. Sydlige naboer

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3124 – bilag 1 (samlenotat side 7)

EU-note (10) – E 39 (EU-note af 11/3-11 om ny EU strategi for det sydlige middelhavsområde)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag xxx (senest behandlet i EEU 7/10-11 - Referat endnu ikke omdelt)

EUU alm. del (10) – bilag 534 (side 1482, behandlet i EEU 17/6-11)

Udenrigsministeren: Under drøftelsen af det sydlige naboskab vil der især være fokus på udviklingen i blandt andet Libyen, Syrien og Tunesien. Jeg forventer rådskonklusioner om Libyen og om valget i Tunesien.

Jeg vil især fokusere på Syrien. Den 3. november accepterede det syriske regime et forslag fra den Arabiske Liga, som blandt andet kræver ophør af vold, tilbagetrækning af hær- og sikkerhedsstyrker og adgang for internationale medier og observatører. Det er positivt, at de regionale aktører er med til at tage ansvar for situationen i Syrien og lægger pres på regimet. Det afgørende er dog, hvad der sker på jorden. Der er desværre ingen tegn på, at volden skulle være aftaget, tværtimod. Drabene på demonstranterne fortsætter. Vi ser også deserteringer og kampe mellem regimets sikkerhedsstyrker og deserterede soldater. Det er meget bekymrende, og det er vigtigt, at vi fastholder og øger det internationale pres på det syriske regime.

På rådsmødet forventer jeg også en drøftelse af, hvordan EU kan støtte det stigende internationale pres på regimet i lyset af den Arabiske Ligas indsats. Som bekendt har både EU og USA erklæret præsident Assad for illegitim og indført en stribe sanktioner mod både konkrete personer og virksomheder og mod den syriske oliesektor. Det er forventningen, at vi i forbindelse med rådsmødet vil kunne skærpe sanktionerne mod regimet yderligere. Samtidig vil vi drøfte, hvordan vi kan støtte oppositionens bestræbelser på at skabe en samlet platform, og hvordan vi kan indgå i et tættere samarbejde med den Arabiske Liga.

Jacob Ellemann-Jensen bad udenrigsministeren uddybe, hvilke sanktioner mod Syrien der er tale om, og hvor langt vi er nået med sanktionskataloget. Hvad har vi tilbage af sanktioner, og hvad vurderer man at virkningen vil være?

Udenrigsministeren svarede, at vi løbende har arbejdet for at få udvidet sanktionerne mod Syrien i EU-sammenhæng. Den 23. september blev der et forbud mod investeringer i oliesektoren og et forbud mod eksport af syriske pengesedler og mønter fra EU til Syrien. De sanktioner, vi har nu, vil i langt højere grad end før ramme regimet og svække dets indtægtskilder. Sanktionerne mod personer er rettet mod centrale personer fra det syriske regime, der igennem den seneste tid har gennemført en voldelig undertrykkelse af civilbefolkningen eller givet ordre til sanktioner, der har resulteret i menneskeretskrænkelser. Listen er bl.a. efter

dansk pres udvidet til at omfatte præsident Assad. Udenrigsministeren betegnede det som positivt, at den Arabiske Liga er gået ind i dette og lægger pres på syrerne, som har lovet, at man vil trække sig ud af byer med militære sikkerhedsstyrker, løslade fanger og give internationale medier adgang. Syrerne giver løfter, men der sker ikke så meget. Måske kan det, at den Arabiske Liga er gået ind i sagen, lægge et pres på lande som Rusland, Kina, Brasilien og Sydafrika, der ikke ville være med, sidste gang sagen blev behandlet i FN's Sikkerhedsråd. Vi har behov for, at ikke alene EU, men hele verdenssamfundet skærper sanktionerne.

- Udg **4. Serbien og Kosovo**
– *Politisk drøftelse*
Rådsmøde 3124 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Punktet var udgået.

5. EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (CSDP)

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3124 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Rådsmøde 3106+3107 – bilag 2 (skriftlig forelæggelse af 13/7-11)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen henviste til, at der i samlenotatet står noget om, at på det møde, der blev holdt i juli, faldt rådskonklusionerne lidt til jorden. Hun bad udenrigsministeren uddybe, hvad man var uenige om.

Udenrigsministeren svarede, at der ikke var enighed om, hvorvidt der skulle laves et nyt hovedkvarter.

Udg. **6. (Evt.) EU-USA topmøde**

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3124 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Punktet var udgået.

Lene Espersen pointerede det vigtige i, at man har en kort og fokuseret dagsorden til møderne med USA. Men hun så, at man også skulle diskutere Afghanistan og Mellemøsten.

Lykke Friis syntes, det var glimrende, at man fik indsnævret dagsordenen for, hvad man skulle diskutere med USA, og konstaterede, at klima åbenbart var faldet ud.

Udenrigsministeren var enig med Lene Espersen i, at topmøderne med USA skal være fokuserede. Der er desværre en tendens til, at dagsordenen bliver så bred, at topmøderne mister betydning. Han tilføjede, at han mandag skulle mødes med Lady Ashton og dér ville tage spørgsmålet op.

7. Afrikas Horn

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3124 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Udenrigsministeren: Situationen på Afrikas Horn er yderst vanskelig. Somalia er udover de mangeårige magtkampe præget af pirateri og en omfattende hungersnød.

Senest har Kenya indledt en militær kampagne i det sydlige Somalia for at bekæmpe Al Shabaab. Der er behov for at følge denne udvikling tæt. Den kenyanske indsats skal ske i koordination med den somaliske overgangsregering og de internationale partnere. Desuden skal det sikres, at de kenyanske styrker overholder den humanitære folkeret.

Krisen på Afrikas Horn har efterladt civilbefolkningen i en særdeles sårbar situation. Dette har resulteret i en humanitær krise af kæmpe dimensioner, hvor op imod 13 millioner mennesker er berørt. Udviklingsministeren vil komme tilbage til den humanitære indsats i sin fremlæggelse senere i dag.

EU's engagement på Afrikas Horn rummer hele paletten fra politisk dialog over udviklingsbistand til sømilitære indsatser. Udover EU's flådeoperation Atalanta uddanner EU somaliske sikkerhedsstyrker i nabolandet Uganda. Dansk deltagelse i EU's militære operationer er som bekendt udelukket som følge af forsvarsforbeholdet.

Aktuelt forbereder EU også en mission, der skal opbygge kystvagter i regionen. Vi følger nøje udviklingen af den eventuelt kommende EU-mission med henblik på overvejelser om dansk støtte til missionen, hvis det bliver muligt, og hvis det bliver aktuelt.

På det politiske område er der enighed om, at der skal lægges pres på den somaliske overgangsregering for at gennemføre den køreplan for overgangsperioden, som senest er blevet godkendt på det internationale kontaktgruppemøde i København den 29.-30. september i år.

Rådet ventes på mandag at godkende en ny samlet strategi for EU's indsats på Afrikas Horn. Målsætningen er, at strategien skal udgøre en fælles integreret ramme for de forskellige dele af EU's engagement på Afrikas Horn. Rådet ventes desuden at lægge op til, at der udpeges en særlig repræsentant for Afrikas Horn, der skal sikre implementeringen af strategien og give EU mere profil og mere synlighed.

Udviklingen af en regional strategisk ramme er i tråd med principperne for den omfattende danske indsats og regeringens fremadrettede planer om støtte. Vi har fra dansk side arbejdet aktivt for vedtagelsen af strategien og udpegningen af en særlig repræsentant for regionen. Også den danske indsats i regionen tænkes tæt sammen med EU, FN og regionale organisationer. Det gælder f.eks. inden for rets- og sikkerhedssektoren i Somalia, hvor der vil være oplagte samarbejdsmuligheder i forhold til EU's bidrag til opbygning af kystvagtskapacitet.

6. Europaudvalgsmøde 11/11-11

Lene Espersen støttede varmt forslaget om en særlig repræsentant, som oprindeligt var et dansk-italiensk initiativ.

Udenrigsministeren håbede og troede, at det ville lykkes at udpege en særlig repræsentant for Afrikas Horn.

11. Iran

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3124 – bilag 2 (tillæg til samlenotat side)

Udenrigsministeren: Iran er sat på dagsordenen for rådsmødet i lyset af den nylige rapport fra Det Internationale Atomenergiagentur. IAEA giver i sin rapport af den 8. november 2011 udtryk for alvorlig bekymring over de militære dimensioner af Irans atomprogram. Det fremgår, at mens de enkelte aktiviteter hver for sig til dels kan have civile eller ikke-nukleare formål, udgør de tilsammen et billede, der med størst sandsynlighed peger på et militært atomprogram.

Rapporten fastholder desuden tidligere udsagn om, at Iran fortsat ikke overholder sikkerhedsrådsresolutionerne for så vidt angår de fortsatte berigelses- og tungtvandsaktiviteter og den manglende implementering af tillægsprotokollen. Rapporten indeholder desuden oplysninger om igangværende aktiviteter i forbindelse med urankonvertering og brændselsfremstilling, som også betegnes som værende i modstrid med Irans forpligtelser.

Rapporten er således ganske alarmerende. Jeg forventer, at drøftelsen mandag blandt andet vil komme ind på, hvordan man kan få Iran til forhandlingsbordet. Spørgsmålet om yderligere sanktioner vil komme op i den forbindelse.

Fra dansk side vil vi fastholde tosporstilgangen med sanktionspres kombineret med forhandlinger. Danmark vil på rådsmødet tilslutte sig behovet for at lægge øget pres på Iran for at få Iran til forhandlingsbordet – også hvis det kræver forstærkede sanktioner. Fra dansk side lægger vi desuden vægt på, at sanktionerne skal være målrettet de ansvarlige beslutningstagere i Iran og ikke civilbefolkningen.

Lene Espersen betegnede det, der sker i Iran, som ekstremt foruroligende. Hun var enig med udenrigsministeren i, at vi skal fortsætte i to spor: tilpassede sanktioner koblet med dialog. Hun spurgte, hvilke smarte sanktioner, man kunne finde på, som ikke rammer civilbefolkningen, men styret.

Pia Adelsteen henviste til, at hun, hver gang man havde diskuteret den foruroligende udvikling i Irans atomprogram, havde spurgt, hvad vi gør for, at Iran ikke lige pludselig står med atomvåben. Hvilke sanktioner forestiller man sig, og hvilken type af dialog forventer man vil have en effekt?

Finn Sørensen henviste til, at en oppositionspolitiker for nylig havde givet udtryk for, at man skulle gøre klar til – eller måske ligefrem true med – en eller anden form for præventivt angreb på Iran. Heldigvis er der ordførere fra regeringspartierne, der har taget klar afstand fra det. Han ville gerne have udenrigsministeren til at tage klar afstand fra sådanne vilde spekulationer.

Udenrigsministeren sagde til Lene Espersen, at de nuværende sanktioner mod Iran rammer de almindelige ting såsom rejser, økonomi for det iranske regime. Vi vil bruge tiden frem til rådsmødet til i lyset af den nye situation at overveje, hvordan vi kan gå videre med sanktioner. Udenrigsministeren tilføjede, at han også

syntes, det var lidt afgørende at overveje, hvordan man kommer ind med inspektion.

I anledning af spørgsmålene fra Pia Adelsteen og Finn Sørensen sagde udenrigsministeren, at der er to veje, man kan gå. Den ene vej er at knytte sanktioner sammen med forhandlinger og inspektion. Den anden vej er en militær løsning. Udenrigsministeren havde dagen før advaret mod forestillingen om, hvad man kan nå ad den militære vej. Han tilføjede, at det ikke betød, at vi ikke er enige om, at det er en farlig situation, der er ved at udvikle sig i Iran, men man er nødt til at overveje, hvad man tror er det præcise svar. Udenrigsministeren mente selv, det var svært at gå begge veje, idet det er svært at forestille sig en militær trussel, samtidig med at man arbejder for en forhandlingsløsning. Forudsætningen for en forhandlingsløsning er, at man kan få Rusland og Kina med i FN-sammenhæng. Derfor havde udenrigsministeren stilfærdigt gjort opmærksom på, at han troede, det var klogt at forfølge forhandlings- og sanktionssporet i forhold til de problemer, alle anerkender at der er i Iran.

Lene Espersen henviste til, at diskussionen om, hvorvidt man skal foretage militær intervention i Iran, bølger frem og tilbage, ikke alene herhjemme, men alle steder. Alternativet er sanktioner og diplomati. I den forbindelse nævnte hun, at American Foreign Policy Council peger på, at man kan lave sanktioner mod Kina, som leverer en del af den teknologi, regimet i Iran skal bruge.

Pia Adelsteen sagde, at ingen ønskede militære aktioner, hvis vi kan undgå det. Men man har lavet sanktioner i meget lang tid, og man har forsøgt at få en dialog i meget lang tid, men der sker ikke noget reelt. Derfor rejste hun det spørgsmål, om det fredsspor, man har kørt indtil nu, vil forhindre, at Iran bliver en atommagt.

Udenrigsministeren sagde i anledning af Lene Espersens bemærkninger, at det er helt afgørende at få Kina og Rusland med. Man kan måske spørge dem, om de ud fra et geostrategisk synspunkt mener, det er klogt at få en ny atommagt i regionen. Hvis Iran får atomvåben, risikerer vi for alvor en spredning, og så bliver det svært at styre.

Udenrigsministeren sagde til Pia Adelsteen, at vi ved med sikkerhed, at sanktionerne bider, og at de gør ondt. Men man kan altid diskutere, om man når langt nok. Derfor skal vi under indtryk af den seneste rapport diskutere, om man kan gå videre. Det var udenrigsministeren helt åben over for. Den danske regering støtter sanktionssporet og dermed forhandlingssporet.

Finn Sørensen spurgte, om det ikke ville give bredere opbakning fra folkene i de arabiske lande, hvis man gjorde noget ved Israel, som har fået lov til at opruste lige præcis på dette område.

Udenrigsministeren svarede, at den danske position er, at vi også opfordrer Israel til at tilslutte sig kredsen af lande, der ikke vil have atomvåben. Men det er en lidt anden diskussion.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3125 (almindelige anliggender) den 15. november 2011

Dagsordenspunkt 1 hører under Finansministeriets ressort.

De øvrige dagsordenspunkter hører under Udenrigsministeriets ressort.

Udenrigsministeren forelagde alle punkterne.

Udenrigsministeren: Jeg vil nu på vegne af europaministeren forelægge mødet i Rådet for almindelige anliggender, der afholdes på tirsdag.

Disse dagsordenspunkter forelægges også til orientering.

1. EU's flerårige finansielle ramme for perioden 2014 til 2020

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0500, KOM (2011) 0403, KOM (2011) 0398, KOM (2011) 0510, KOM (2011) 0511, KOM (2011) 0512

Rådsmøde 3125 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

Rådsmøde 3106+3107 – bilag 2 (skriftlig forelæggelse af 13/7-11)

KOM (2011) 0500 – bilag 3 (grund- og nærhedsnotat: af 27/7-11) (udgiftssiden)

KOM (2011) 0500 – bilag 4 (henvendelse fra Concord Danmark af 9/11-11)

KOM (2011) 0510 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat: af 27/7-11) (indtægtssiden)

EU-note (10) – E 53 (note om EU's flerårige finansielle ramme af 10/8-11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 28 (side 1608, senest behandlet i EUU 9/9-11)

Udenrigsministeren: Der ventes på rådsmødet en drøftelse af den flerårige finansielle ramme for EU's budget 2014-2020.

Det vil være den tredje drøftelse blandt udenrigs- og europaministerne. Den ventes at omfatte udgiftssiden af den flerårige finansielle ramme med særlig fokus på landbrugspolitikken, samhørighedspolitikken og infrastrukturfonden. Disse tre områder udgør nemlig tilsammen omkring 70 pct. af udgifterne i Kommissionens forslag. Men man må forvente en relativt overordnet drøftelse, som bærer præg af, at de underliggende forslag til sektorretsakter vedrørende landbrug, samhørighed og infrastruktur er fremsat for ganske nylig med meget begrænset tid for medlemslandene til at have studeret forslagene nærmere.

Forventeligt vil de store modtagerlande lægge vægt på øgede midler til strukturfondene og en omfordeling af landbrugsstøtten i deres favør. Bidragsyderlandene må forventes at ville lægge vægt på et begrænset overordnet budgetniveau og

reel omprioritering af budgettet til fordel for de mest vækst- og beskæftigelsesrettede politikker.

Det sidste vil også være den danske tilgang på rådsmødet. Efter regeringens opfattelse bør EU's budget således afspejle, at medlemsstaterne for øjeblikket gennemfører betydelige bestræbelser på at konsolidere deres offentlige finanser. Vi vil derfor lægge vægt på overordnet budgetdisciplin. Det betyder mere præcist, at EU's budget for perioden 2014-2020 ikke bør stige i reale termer.

Vi vil endvidere lægge vægt på så høj en grad af modernisering af EU's budget som muligt gennem reelle omprioriteringer. Der bør ske væsentlige reduktioner i udgifterne til landbrugspolitikken, samhørighedsstøtten og administration. Til gengæld bør der ske en relativ styrkelse af de mest vækst- og beskæftigelsesfremmende politikker og sættes øget fokus på natur, miljø, klima og energi på tværs af budgettets udgiftsområder. Samtidig har retlige og indre anliggender samt eksterne relationer traditionelt været danske prioritetsområder.

Lykke Friis var enig i regeringens realistiske tilgang til dette spørgsmål, som vil blive et af de helt store under det danske formandskab, selv om det ikke kan afsluttes under dansk formandskab. Hun ville godt kvittere for bemærkningen om, at det er vigtigt, at vi gør det samme i Europa, som vi gør herhjemme, og at vi derfor skal have en restriktiv tilgang til EU's budgetter. Hun var også enig i, at vi skal have restruktureret budgetterne. Hun mente, det i den forbindelse bliver afgørende, om vi kan komme igennem med at prioritere uddannelse og forskning.

På indtægtssiden var hun enig i, at man ikke skal bryde medlemsstaternes eneret til beskatning, og spurgte i den forbindelse, om regeringen har taget stilling til det forslag, der ligger vedrørende en moms på EU-plan. Hun henviste til den lange diskussion, man havde haft om en tobinskat, hvor vi efterhånden var nået frem til, at "So ein Ding müssen wir nicht haben" på europæisk plan.

Hun pegede på, at man under dansk formandskab bør screene hele EU-lovgivningen og se på, om man ikke kan undtage mikrovirksomheder.

Pia Adelsteen pegede på, at der er tre forslag på indtægtssiden til, hvordan man kan få forøgede indtægter: 1) en omlægning af rabatterne, som giver Danmark en mindre betaling til EU, 2) en skat på finansielle transaktioner, som vi er enige om at man ikke skal have, og 3) en ny momsindtægt, der erstatter de nuværende momsindtægter, og en harmonisering af landenes momssystemer. Hun kunne godt tænke sig at vide noget mere om den sidste idé.

Hun kunne ikke rigtigt finde ud af, hvad regeringen mener om en ændret ordning med fradrag for administrationsudgifter, hvor man vil gå fra 25 pct. til 10 pct.

Hun pegede på formuleringen i samlenotatet, hvor man skriver: "Regeringen finder det afgørende at fastholde medlemslandenes eneret til skatteopkrævning. Nye indtægtskilder må således ikke få karakter af en EU-skat." Er det bare navnet, det drejer sig om, eller vil vi ikke have en sådan skat?

Finn Sørensen hæftede sig ved, at udenrigsministeren sagde, at budgettet ikke må stige i reale termer, men i den kommenterede dagsorden står der, at regerin-

gen lægger betydeligt vægt på, at EU får et mindre budget. Han spurgte, om der ikke ligger en modsætning her.

Med hensyn til en skat på finansielle transaktioner er Enhedslisten enig i, at EU ikke skal have en sådan skat, hvoraf en del går i EU's kasse, men når man skriver i samlenotatet: "Regeringen støtter på denne baggrund ikke, at der indføres en afgift alene i EU eller i nogen anden europæisk form, og støtter ikke dansk deltagelse, hvis der indføres en afgift på finansielle transaktioner i en gruppe af EU-lande." Han kunne ikke se, hvad problemet skulle være, hvis en gruppe af EU-lande laver en sådan skat. Han ville gerne vide, hvad der ligger i, at regeringen siger, en sådan skat skal være international. Skal alle lande, f.eks. også Cayman Islands, være enige?

Udenrigsministeren bekræftede, hvad Lykke Friis sagde om, at de flerårige finansielle rammer bliver et vigtigt spørgsmål under det danske formandskab, men at det ikke bliver lukket under dansk formandskab. Vi kan måske lukke nogle af de mindre hjørner, således at det næste formandskab sidder tilbage med de tunge spørgsmål, som så til gengæld bør være så klart defineret, at de er til at håndtere i den efterfølgende proces. Vi har et rigtigt stort ønske om at forskyde EU's budget, så det bliver mere fremadrettet. Vi vil prioritere uddannelse, forskning og det grønne område og til gengæld reducere landbrugsstøtten, strukturstøtten osv. Men regeringen ved godt, at der bliver et slagsmål om det, hvor vores rolle bliver at sikre, at vi ikke sætter så høje mål, at vi ikke når noget. Han mente, enigheden blandt danske politikere egentlig var meget stor, og det må vi også vise udadtil under formandskabet.

Det er vigtigt for os, at nye indtægtskilder ikke får karakter af en EU-skat. Vi vil gerne drøfte en reform af indtægtsystemet og f.eks. anvende et andet beregningsgrundlag end det nuværende, som er moms og BNI. Udenrigsministeren foreslog, at man tog den mere detaljerede diskussion om moms med økonomiministeren.

Udenrigsministeren var enig med Lykke Friis med hensyn til mikrovirksomheder. Han svarede Pia Adelsteen på spørgsmålet om fradrag for administrative udgifter, at det drejer sig om nogle havne i Belgien og Holland, men han var ikke i stand til at give en detaljeret redegørelse herfor.

Med hensyn til Finn Sørensens spørgsmål, om budgettet blot ikke må stige, eller om det skal falde, henviste udenrigsministeren til, at der er kommet et udspil fra Kommissionen, hvor budgettet stiger markant, så det drejer sig først og fremmest om at undgå, at det stiger.

Med hensyn til transaktionsskatten sagde udenrigsministeren, at regeringens politik er, at vi meget gerne ser en transaktionsskat, og vi ser den meget gerne på globalt plan.

Lykke Friis sagde i anledning af udenrigsministerens sidste formulering, at hun gik ud fra, at udenrigsministeren var enig med statsministeren i, at regeringen ikke går ind for en transaktionsskat på europæisk plan, men kun ønsker den, hvis den kan blive på globalt plan.

Hun ville egentlig godt høre et svar på spørgsmålet fra Enhedslisten om, hvordan regeringen ville stille sig, hvis nogle EU-lande vil indføre en sådan skat.

Formanden gjorde opmærksom på, at diskussionen om en transaktionsskat havde fyldt meget i udvalget, og man havde fået citeret, hvad der står herom i regeringsgrundlaget.

Finn Sørensen syntes, det var fint, at en transaktionsskat bliver så global som muligt. Han bad udenrigsministeren løfte sløret for, hvordan man vil gribe processen an.

Udenrigsministeren forstod, at han ikke behøvede citere regeringsprogrammet, som jo er meget klart på det punkt. Regeringen støtter en sådan afgift på globalt plan. Spørgsmålet er, hvordan man når dertil. Han troede, man nåede mest ved at arbejde for det, og opfordrede alle andre, der havde lyst, til at bidrage.

Formanden regnede med, at udvalget ville følge denne sag op ved at stille et skriftligt spørgsmål.

2. Opfølgning på mødet i Det Europæiske Råd den 23. oktober 2011

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3125 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Udvalgsmødereferater;

EJU alm. del (11) – bilag xxx (senest behandlet i EJU 20/10-11)
(referat endnu ikke omdelt)

3. Forberedelse af møde i Det Europæiske Råd den 9. december 2011

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3125 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Det europæiske Råd 9/12-11 – bilag 2 (forslag til kommenteret dagsorden af 8/11-11)

Udenrigsministeren: Jeg vil forelægge disse to dagsordenspunkter under ét.

På rådsmødet på tirsdag vil der være en drøftelse af opfølgning på mødet i Det Europæiske Råd den 23. oktober samt en indledende drøftelse af den kommenterede dagsorden for mødet i Det Europæiske Råd den 9. december.

På Det Europæiske Råds møde den 23. oktober var det altoverskyggende emne som bekendt håndteringen af statsgældskrisen i euroområdet. Statsministeren har tidligere afrapporteret fra dette møde. En del af opfølgningen vil finde sted på Det Europæiske Råds møde i december.

På mødet i december vil fokus i endnu højere grad ligge på den overordnede økonomiske situation i Europa.

Derudover er der lagt op til en drøftelse af vækstfremmede initiativer, og hvordan man opnår målsætningerne for det indre marked og det digitale indre marked. I den forbindelse ventes der særligt fokus på reduktion af administrative byrder for såkaldte "mikro-virksomheder" samt små og mellemstore virksomheder.

Der ventes også en drøftelse af europluspagten med særligt fokus på medlemslandenes forpligtelser på beskæftigelsesområdet. Derudover lægges der op til at gøre status vedrørende koordination af skattespørgsmål.

På baggrund af en rapport fra Van Rompuy ventes der endvidere en drøftelse af styrket økonomisk samarbejde og finanspolitisk disciplin, herunder eventuelle begrænsede traktatændringer.

Som opfølgning på Det Europæiske Råd i februar ventes der en drøftelse af energi, hvor energieffektivitet, det indre marked for energi, energinfrastruktur og ekstern energipolitik ventes at være de centrale emner. Der er ligeledes lagt op til drøftelse af nuklear sikkerhed i opfølgning af katastrofen i Japan i begyndelsen af året. Endelig kan det ikke udelukkes, at der vil være en drøftelse af EU's udvidelse med fokus på den videre proces for visse ansøgerlande.

Drøftelsen på tirsdag er som sagt kun indledende, og der vil som sædvanligt være en mere substantiel forberedelse af mødet i Det Europæiske Råd på rådsmødet i næste måned. Europaministeren vil derfor vende tilbage med en mere detaljeret forelæggelse forud for rådsmødet i december.

4. EU's Østersøstrategi

– *Review/rådskonklusioner*

KOM (2011) 0381

Rådsmøde 3125 – bilag 1 (samlenotat side 17)

KOM (2009) 0248 – bilag 2 (grundnotat af 6/7-09)

EUU alm. del (08) – bilag 381 (talepapir vedr. besvarelsen af samrådsspørgsmål R af 15/5-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 58 (side 115, senest behandlet i EUU 23/10-09)

EUU alm. del (09) – bilag 13 (side 1609 FO, forhandlingsoplæg forelagt i EUU 11/9-09)

Udenrigsministeren: Det Europæiske Råd vedtog i oktober 2009 EU's Østersøstrategi. Kommissionen fremsendte i juni 2011 en fremskridtsrapport til Rådet om de opnåede fremskridt.

Kommissionen konkluderer, at der er opnået gode fremskridt i implementeringen af strategien. Den har blandt andet ført til en styrkelse af projektsamarbejdet i Østersøregionen og til en bedre udnyttelse af ressourcerne.

Kommissionen anbefaler Rådet, at det gennemfører en række tiltag med henblik på at styrke implementeringen af strategien bl.a. på kommunikationsområdet og ved at fastlægge mere konkrete mål og indikatorer for implementeringen. Som opfølgning er der udarbejdet udkast til rådskonklusioner, som regeringen støtter.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3126 (økonomi og finans – budget) den 18. november 2011

Formanden bød velkommen til den nye finansminister. Finansministeren havde nævnt for hende, at han nok ikke ville komme så meget i Europaudvalget som den forrige finansminister, fordi der med den nye regering var sket en ændring i ressortfordelingen. Det havde også den konsekvens, at finansministeren ikke ville forelægge enkelte dele vedrørende EU's budget, men foretage en mere samlet forelæggelse. Det havde hun på udvalgets vegne accepteret, idet regeringen har bekræftet, at hvis der sker væsentlige ændringer eller ændringer, der har udvalgets interesse, får udvalget alligevel besøg af finansministeren.

Finansministeren: Tak for de venlige bemærkninger; jeg påskønner dem bestemt. Jeg påskønner også den velvilje, der er over for at betjene sig af den procedure, der er lagt op til her vedrørende budgettet.

Jeg vil i dag forelægge to punkter for Europaudvalget. Begge punkter er til forhandlingsoplæg. Derfor skal jeg prøve at være præcis og holde mig til det forlæg, jeg har med.

FO 1. Forberedelse og resultat af møde i Forligsudvalget med Europa-Parlamentet om EU's budget for 2012

– *Politisk enighed*

Rådsmøde 3126 – bilag 1 (sammenotat side 2)

KOM (2011) 0300 – bilag 1 (Finansudvalgets indstilling af 8/6-11)

EUU alm. del (10) – bilag 249 (Finansudvalgets indstilling)

SEK (2011) 0498 – bilag 1 (henvendelse af 11/5-11 fra Concord Danmark)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 534 (side 1507 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 17/6-11)

EUU alm. del (10) – bilag 503 (side 1231, behandlet i EEU 13/5-11)

EUU alm. del (10) – bilag 333 (side 781, behandlet i EEU 11/2-11)

Finansministeren: Det første punkt vedrører resultatet af mødet i forligsudvalget mellem Rådet og Europa-Parlamentet om EU's budget for 2012 og forberedelse af Økofin-budget herom samt efterfølgende ændringsbudgetter til 2012-budgettet.

EU's budget for 2012 skal vedtages under den budgetprocedure, der blev vedtaget med Lissabontraktaten. Det betyder, at Rådet og Europa-Parlamentet er blevet fuldt ud ligestillede i beslutningsprocessen, og der skal således opnås enighed mellem Rådet og Parlamentet om budgettet i dets helhed.

6. Europaudvalgsmøde 11/11-11

Med den nye budgetprocedure foretager Rådet og Europa-parlamentet kun én behandling hver af Kommissionens budgetforslag, før enighed skal tilvejebringes i et forligsudvalg.

Det første møde i forligsudvalget fandt sted den 8. november, og det sidste møde i Forligsudvalget forventes afholdt den 18. november. Rådet har den samme dag mulighed for at godkende et opnået forlig på et møde i Økofin-budget.

Jeg skal prøve at give en status for budgetforhandlingerne, som den er nu.

EU's budget for 2012 fastlægges inden for de flerårige udgiftslofter, der er fastsat i de finansielle rammer for 2007-2013.

Der sondres mellem forpligtelsesbevillinger, som kan sammenlignes med en til-sagnsramme, og betalingsbevillinger, som udtrykker de faktiske betalinger. Det er betalingsbevillingerne, som er bestemmende for landenes, herunder Danmarks, EU-bidrag.

Det samlede udgiftsloft i 2012 udgør 148,2 mia. euro i forpligtelsesbevillinger og 141,4 mia. euro i betalingsbevillinger.

Kommissionens budgetforslag inklusive ændringsskrivelse 1 for 2012 indebærer et niveau for forpligtelsesbevillingerne på 147,8 mia. euro. Det er en stigning på 4,0 pct. i løbende priser i forhold til det vedtagne budget for 2011.

For så vidt angår betalingsbevillingerne lægger Kommissionen op til at afsætte 132,7 mia. euro. Der er tale om en stigning på 4,9 pct. i løbende priser i forhold til 2011. Stigningen kan især henføres til strukturfondene, der stiger med 8,4 pct.

Kommissionen har udover ændringsskrivelse 1 også fremlagt en ændringsskrivelse 2 og 3, som der imidlertid først formelt vil blive truffet beslutning om i forbindelse med forligsproceduren, og som derfor endnu ikke er indregnet i Kommissionens budgetforslag.

Jeg kan dog oplyse, at ændringsskrivelse 2, der vedrører udgifter forbundet med optagelsen af Kroatien i EU, øger forpligtelses- og betalingsbevillingerne med 13 mio. euro i 2012. Ændringsskrivelse 3, der primært vedrører opdateringen af skønnene for udgifterne til landbrugsstøtten, nedjusterer derimod forpligtelsesbevillingerne med 86 mio. euro og betalingsbevillingerne med 83 mio. euro.

Rådet reducerede ved sin behandling af budgettet i juli måned forpligtelserne med 1,6 mia. euro, mens betalingerne blev reduceret med 3,7 mia. euro.

Disse reduktioner er udtryk for et ønske om realistiske betalinger samt udtryk for, at en række lande lægger stor vægt på, at EU's budget afspejler de konsolideringsbestrebelse, der er i medlemslandene i øjeblikket.

Herved reduceres stigningen i betalingsbevillingerne i forhold til Kommissionens forslag fra 4,9 pct. til 2,0 pct., mens stigningen i forpligtelsesbevillingerne reduceres fra 4,0 pct. til 2,9 pct.

Europa-Parlamentet ønsker i lighed med tidligere år markant højere betalingsbevillinger end Rådet. Dette må delvis ses som et forhandlingstaktisk træk, der skal styrke Europa-Parlamentets udgangspunkt i forhandlingerne.

Niveauet i betalingsbevillingerne i Europa-Parlamentets ændringsforslag er således 400 mio. euro højere end Kommissionens forslag og 4,1 mia. euro højere end Rådets ændringsforslag. Europa-Parlamentets ændringsforslag indebærer en stigning i betalingsbevillingerne på 5,2 pct. i forhold til budgettet for 2011 – mod 4,9 pct. i Kommissionens forslag og 2,0 pct. i Rådets forslag.

Niveauet i forpligtelsesbevillingerne i Europa-Parlamentets ændringsforslag er derimod 72 mio. euro lavere end Kommissionens forslag, men 1,5 mia. euro højere end Rådets ændringsforslag. Europa-Parlamentets ændringsforslag giver en stigning i forpligtelsesbevillingerne på 3,9 pct. i forhold til budgettet for 2011 – mod 4,0 pct. i Kommissionens forslag og 2,9 pct. i Rådets forslag.

FO Regeringens holdning til 2012-budgettet skal jeg prøve at komme med nogle bemærkninger om.

Regeringen finder, at Kommissionens forslag til EU's budget for 2012 og Europa-Parlamentets ændringsforslag hertil ikke i tilstrækkelig grad afspejler de konsolideringsbestrebelse, der finder sted i medlemsstaterne, og at særligt stigningen i betalingsbevillingerne på henholdsvis 4,9 pct. og 5,2 pct. er klart for høj i en tid, hvor de nationale budgetter hele vejen rundt er under pres.

Danmark vil derfor sammen med andre lande, der lægger vægt på budgetdisciplin, lægge meget betydelig vægt på en væsentlig reduktion i udgiftsvæksten i forhold til Kommissionens forslag.

Danmark vil samtidig så vidt muligt søge at friholde danske prioriteter, som alle befinder sig inden for de i forslaget mindst udgiftskrævende budgetkategorier, fra reduktioner.

Fra dansk side arbejder vi herudover ud fra nogle grundlæggende principper i forhandlingerne om EU's budget for 2012:

1. Vi vil lægge afgørende vægt på budgetdisciplin, herunder overholdelse af udgiftslofterne fastlagt i de finansielle perspektiver for 2007-2013, og at der sikres tilstrækkeligt råderum til at tage højde for uforudsete udgifter.
2. Vi vil kæmpe for, at budgettet bliver retvisende og realistisk, så det undgås, at der henstår store uforbrugte midler ved udgangen af året.
3. Fra dansk side vil vi lægge vægt på de samme principper i forbindelse med forhandlingerne om de ændringsbudgetter til 2012-budgettet, som erfaringsmæssigt fremlægges i løbet af budgetåret. Jeg vil således ikke fremover fremlægge disse ændringsbudgetter, med mindre de rejser uforudsete eller principielle spørgsmål. Det var formanden også inde på i sine indledende bemærkninger.

Jeg skal herefter gå lidt nærmere ind på den danske holdning til de enkelte udgiftskategorier i budgettet.

For så vidt angår de enkelte udgiftskategorier, vil regeringen lægge vægt på følgende:

For kategori 1a, der vedrører konkurrenceevne og beskæftigelse, vil regeringen arbejde for, at forskningsområdet – inden for et samlet set reduceret budget i forhold til Kommissionen og Parlamentets budgetforslag – tilføres betalingsbevillin-

ger i forhold til Rådets ændringsforslag. Fra dansk side lægges der også vægt på, at der sikres en tilstrækkelig margin til at tage højde for uforudsete udgifter.

Der lægges samtidig vægt på, at finansieringen af ITER sker ved et miks af finansieringsmuligheder, således at der ikke udelukkende sker reduktion af det 7. rammeprogram for forskning.

For kategori 1b, der primært vedrører strukturfondene, vil regeringen lægge vægt på, at der afsættes realistiske betalingsbevillinger, og at det sker på en måde, der understøtter sunde offentlige finanser.

Kategori 2 dækker primært over udgifter til landbrugsordninger og fiskeri, som kan sammenlignes med lovbundne udgifter i den danske finanslovsproces. Her er det vigtigt at sikre en så retvisende budgettering som muligt, så det undgås, at der henstår uforbrugte midler ved årets udgang.

For kategori 3, som primært vedrører retlige og indre anliggender, kultur og forbrugerpolitik, lægges der fra regeringens side vægt på, at der tilvejebringes et større råderum til uforudsete udgifter. Med dette in mente vil regeringen prioritere retlige og indre anliggender, der bl.a. dækker EU's politisamarbejde og samarbejdet på asyl- og flygtningeområdet, samt forbrugerpolitik.

For så vidt angår kategori 4, EU som global partner, lægger regeringen særlig vægt på, at der sikres et tilstrækkeligt råderum til de uforudsete udgifter, som ofte forekommer på det eksterne område. Fra dansk side prioriterer man tillige, at der afsættes tilstrækkelige bevillinger til FUSP-området, som Parlamentet – formentligt af taktiske hensyn – har reduceret i sit budgetforslag.

For kategori 5, administration, anlægger vi traditionelt en meget stram og budgetansvarlig holdning. Fra dansk side lægges der således stor vægt på, at udviklingen i EU's administrationsudgifter afspejler situationen i de mange medlemslande, hvor der er et betydeligt fokus på administrationsudgifterne i øjeblikket.

Ser man afslutningsvis på konsekvenserne for Danmark, kan jeg oplyse følgende:

Kommissionens budgetforslag inklusive ændringskrivelse 1 skønnes at ville medføre et dansk EU-bidrag på ca. 20,2 mia. kr. i 2012, mens Rådets forslag vil betyde et dansk EU-bidrag på ca. 19,6 mia. kr.

Parlamentets forslag vil indebære et dansk EU-bidrag på ca. 20,2 mia. kr. En realisering af Parlamentets forslag vil derfor isoleret set betyde en statslig merbetaling på godt 600 mio. kr. i forhold til Rådets forslag.

Formanden sagde, at man ville foretage en teknisk gennemgang af budgettet, ikke mindst af hensyn til de nye i udvalget, men det havde ikke kunnet nås inden forelæggelsen i dag. Den vil imidlertid blive gennemført snarest muligt.

Pia Adelsteen mindede om, at hun over for den foregående finansminister havde sagt: "Kan man dog ikke få banket ind i hovedet på Kommissionen og Europa-Parlamentet, at EU faktisk har en krise. Det virker ikke sådan, når man kommer med sine budgetforslag." Hun kunne godt forstå, at Rådet havde sat budgettet ned, men der er stadig væk tale om en stigning.

Af forelæggelsen og samlenotatet fremgår det, at man overalt skal tage højde for, at der kan komme uforudsete udgifter. Sådan fungerer det ikke i kommunerne. Grundholdningen hos Dansk Folkeparti er, at budgettet er udtryk for, at man ønsker at hive penge ind fra medlemsstaterne, og at man aldrig nogen sinde drømmer om nulvækst. På den baggrund siger Dansk Folkeparti nej til budgettet.

Lykke Friis kunne helt overordnet tilslutte sig det, som finansministeren fremlagde, idet hun forstod, at han ville følge en meget restriktiv linje ud fra den betragtning, at man skulle gøre det samme ude, som man gjorde hjemme. Hun var også tilhænger af betragtningen om, at vi skulle kæmpe for midlerne under punkt 1a, ikke mindst til forskning.

Det bekymrende punkt er ITER, hvor man kan være bange for, at ITER tømmer forskningsmidlerne. Derfor spurgte hun, om finansministeren kan sige noget om forhandlingssituationen, idet hun var helt klar over, at der er givet et gammelt mandat på 7. rammeprogram.

Lene Espersen var også fuldstændig enig i regeringens linje og anbefalede, at man stod fast. Hun mente, det var vanskeligt for Europas befolkninger at forstå, at EU i en krisetid kunne blive ved med at bruge flere penge.

Finn Sørensen var glad for, at man ville lave en teknisk gennemgang af budgettet.

Helt grundlæggende har Enhedslisten et problem med at bruge penge på en forening, der ikke lever op til almindelige regler for godt demokratisk samarbejde mellem stater, men hvis der kan opnås nogle fremskridt i den retning, Enhedslisten gerne ser, kunne man måske samarbejde om det. I en situation, hvor Rådet og Kommissionen pålægger medlemslandene en meget stram økonomisk politik, betegnede han det som fuldstændig grotesk, at man fremlagde et budget, som viser så kraftige stigninger.

Finn Sørensen pegede på, at Europa-Parlamentet den 25. oktober havde forkastet regnskabet for 2009, begrundet i at Rådet ikke ville svare på fuldstændigt elementære spørgsmål om, hvad pengene går til. Og dagen før havde Revisionsretten i sin beretning om regnskabet for 2010 peget på, at 3,7 pct. af EU's udbetalinger er sket på et forkert grundlag, hvilket er en stigning i forhold til 2009. Revisionsretten konkluderer, at en stor del af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet for 2010, er væsentligt fejlbehæftede. Finn Sørensen fandt det ikke særlig betryggende at overlade penge til en sådan forening.

Han spurgte, om det ikke var en god idé, at den danske regering støttede Europa-Parlamentets bestræbelser på at få orden i disse ting ved at sige, at EU får ikke nogen penge, før regnskabet for 2009 er godkendt, hvilket det først kan blive, når Parlamentet får svar på de spørgsmål, der er stillet.

Enhedslisten er ikke helt afvisende over for forhandlingsoplægget, fordi der er gode bestræbelser i det. I den kommenterede dagsorden står der: "Regeringen lægger vægt på en væsentlig reduktion i forhold til Kommissionens og Europa-Parlamentets udspil." Det synes Enhedslisten er en god bestræbelse – sammenholdt med udenrigsministerens bemærkning om, at princippet er, at EU's budget ikke må stige. Hvis han kunne få et tilsagn fra finansministeren om, at regeringen

vil stemme imod et budget, der ikke lever op til disse målsætninger, kan partiet gå med til forhandlingsoplægget.

Finn Sørensen var ikke helt sikker på, at han var enig i regeringens prioriteringer. Hvis man skal omprioritere i budgettet, skal det være noget, der gavner reel beskæftigelse, klimaforbedringer og sociale tiltag.

Sofie Carsten Nielsen pointerede, at EU ikke er en forening, som sidder nede i Bruxelles og tager beslutninger. Vi er selv med til at træffe beslutningerne. Hun var rigtig glad for den økonomiske ansvarlighed, der udvises fra regeringens side. Det Radikale Venstre går ind for konsolidering og mener ikke, der skal gives yderligere midler til EU, så længe ikke alle midler bruges rigtigt. Hun var også rigtig glad for, at regeringen prioriterer at friholde kategori 1a, altså vækst og beskæftigelse, og i særlig grad arbejder for at friholde midlerne til 7. rammeprogram for forskning, som jo er en succes.

Jens Joel støttede varmt op om den meget stramme linje, der var lagt. De omprioriteringer, regeringen vil arbejde for, ligger helt på linje med, hvad man på tværs af det politiske spektrum hele tiden har arbejdet for fra dansk side.

I anledning af Finn Sørensens bemærkninger bad Jens Joel finansministeren bekræfte, at den danske regering er blandt de absolutte hardlinere på dette område, og at man faktisk fra dansk side kører en meget konsekvent stil i forhold til at skabe åbenhed og budgetdisciplin – også i relation til de ting, Revisionsretten påpeger. De er nogle hårde hunde i Revisionsretten, men det er vi også.

Finansministeren mente, der var et godt samarbejde i Folketinget, når det drejer sig om budgetdisciplin og at kræve, at EU selv må tage den medicin, man byder medlemslandene at tage. Han mente også, man kan bruge pengene klogere. Den holdning, han lagde frem, ligger i forlængelse af den tidligere regerings holdning.

Med hensyn til ITER ville finansministeren holde sig til det mandat, den tidligere regering havde fået. På Lykke Friis' spørgsmål om forhandlingssituationen oplyste finansministeren, at Europa-Parlamentet har givet udtryk for, at man ønsker en aftale om ITER efter aftalen om EU-budgettet, mens vi finder, at det er bedst at indgå aftalen i forbindelse med forhandlingerne om budgettet.

Han svarede på Finn Sørensens spørgsmål om Revisionsretten, at vi fra dansk side arbejder på, at Parlamentet og Rådet i fællesskab finder en bedre model, som sikrer større indsigt i forvaltningen af midlerne – på en måde hvor institutionerne er ligestillet. Han opfattede mest uenigheden som en intern interinstitutionel diskussion. Han mente ikke, Revisionsrettens rapport giver belæg for at forkastet regnskabet.

Han takkede for Lene Espersens indlæg og forsikrede, at regeringen vil føre en restriktiv linje ligesom den tidligere regering.

I den forbindelse vil regeringen optræde som nogle hårde hunde, sagde finansministeren til Jens Joel.

Finn Sørensen syntes, Europa-Parlamentet havde et godt argument for at forkaste regnskabet, så længe det ikke kunne få svar på sine spørgsmål. Han gjorde

opmærksom på, at Parlamentets holdning var vedtaget med et meget stort flertal. Han tilføjede, at Revisionsrettens bemærkning ikke nødvendigvis betød, at der var svindlet med regnskaberne.

Han syntes ikke, han havde fået et klart svar på de forudsætninger, Enhedslisten havde opstillet for at ville støtte forhandlingsoplægget.

Formanden henviste til den diskussion, man havde haft med de danske medlemmer af Europa-Parlamentet, og forstod, at uenigheden bl.a. drejer sig om prioritering af midler fra Rådets budget til tolkning, hvor pengene er brugt på andre aktiviteter. Her mener parlamentet ikke, at det har fået svar på sine spørgsmål. Når finansministeren siger, at institutionerne skal behandles på lige fod, kan det være interessant at høre, om regeringen støtter, at Rådet skal svare på spørgsmål fra Parlamentet.

Finansministeren sagde, at regeringen stadig var i færd med at studere Revisionsrettens rapport, som kom dagen før. Vi har fra dansk side arbejdet meget for at sikre åbenhed, og det vil vi også gøre fremover. Vi mener, at institutionerne skal svare på hinandens spørgsmål vedrørende hinandens regnskaber, men det er vigtigt, at vi finder en model, som ligestiller Parlamentet og Rådet.

Regeringen kan godt komme i en situation, hvor vi stemmer nej; det er bestemt ikke udelukket. Det ligger også i det mandat, finansministeren beder om. Men vor endelige stillingtagen vil afhænge af en vurdering af den samlede aftale. Finansministeren ville gerne opregne nogle af de kriterier, der ligger til grund – hvilket også kunne være en del af mandatet:

- Regeringen ønsker en væsentlig reduktion af udgiftsvæksten i forhold til Kommissionens forslag og Parlamentets ændringsforslag.
- Regeringen finder samtidig, at der inden for det samlet set reducerede budget bør tilføres flere midler på forskningsområdet.
- Det vil også indgå i vores holdning, hvordan de andre lande, som Danmark normalt deler opfattelse med, stemmer.
- Hvis resultatet af forligsproceduren på disse områder falder negativt ud, og der ikke på andre områder gives markante indrømmelser til os, så ville finansministeren som udgangspunkt mene, at vi bør stemme imod.

Jacob Ellemann-Jensen havde naturligvis forståelse for finansministerens holdning, at man først godkender et budget, når man kender det endelige budget. Det er ligesom når man forhandler finanslov.

Finn Sørensen kunne efter finansministerens svar gå med til forhandlingsoplægget – selvfølgelig med fare for, at man ikke er enige, når man ser det samlede budget.

Han spurgte, om udvalget får mulighed for en drøftelse, inden man er ved målstrengen og skal trykke på knappen.

Formanden sagde, at det fik udvalget ikke. Som hun nævnte i starten, søgte finansministeren fra starten et mere omfattende mandat. Men man havde fået finansministerens bekræftelse på, at hvis der skete væsentlige ændringer, så kom han i udvalget igen.

6. Europaudvalgsmøde 11/11-11

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

FO 2. Kommissionens ændringsbudget nr. 6 til EU's 2011-budgettet

– Vedtagelse

KOM (2011) 0300, KOM (2011) 0674

Rådsmøde 3126 – bilag 1 (sammenotat side 18)

Finansministeren: Det andet punkt på dagsordenen i dag vedrører Kommissionens ændringsbudget nr. 6 til EU's budget for 2011. Min forelæggelse af dette punkt bliver kortere end forelæggelsen vedrørende punkt 1.

Kort fortalt handler ændringsbudgettet om en revision af skønnene for budgettets indtægtsside samt en revision af skønnene for budgettets udgiftsside, herunder særligt strukturfondene. Netto indebærer ændringsbudgettet en nedjustering af det danske bidrag til EU's budget for 2011 på 105 mio. kr.

FO Regeringen kan tilslutte sig forslaget.

Pia Adelsteen ville sige nej til den forholdsvis lille ændring, der blev foreslået til 2011-budgettet, fordi hun havde sagt nej til selve budgettet. Hun syntes, det var fornuftigt, at regeringen sagde, den ikke ville blande indtægter og udgifter sammen. Hun studsede over, at der i sammenotatet står om regeringens holdning: "Regeringen vil efterleve erklæringen afgivet i forbindelse med forhandlingerne om budgettet for 2011, forudsat at Kommissionen fremlægger den nødvendige og tilstrækkelige dokumentation for, at det ikke er muligt at finansiere merudgiftsbehovet via omprioriteringer eller mindreafløb inden for andre områder af EU's budget." Hun spurgte, om det indebærer, at man vil sige nej.

Finn Sørensen kunne heller ikke støtte forhandlingsoplægget.

Finansministeren svarede Pia Adelsteen, at på linje med andre lande finder Danmark ikke, at Kommissionen har fremlagt den nødvendige og tilstrækkelige dokumentation. Det skal vi have Kommissionen til.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3123 (landbrug og fiskeri) den 14. november 2011

Fødevareministeren: Jeg forelægger ikke nogen sager til forhandlingsoplæg. Der er to sager på dagsordenen, og de er begge til orientering. Der er tale om vældig vigtige emner, nemlig reformerne af landbrugspolitikken og fiskeripolitikken. De er kæmpestore emner, som vi i fællesskab kommer til at drøfte mange gange endnu.

1. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for den fælles landbrugspolitikks ordninger for direkte støtte til landbrugere (forordningen om direkte støtte)

KOM (2011) 0625

KOM (2011) 0625 – bilag 1 (grundnotat af 8/11-11)

KOM (2011) 0625 – bilag 2 (henvendelse af 9/11-11 fra Concord Danmark)

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår anvendelse af overgangsforanstaltninger i forbindelse med året 2013

KOM (2011) 0630

KOM (2011) 0630 – bilag 1 (grundnotat af 8/11-11)

– Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 3123 – bilag 1 (sammenotat side 2)

EU-note (11) – E 11 (EU-note af 8/11-11 om den fælles landbrugspolitik)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 85 (foreløbigt referat fra mødet 14/10-11)

Fødevareministeren: Jeg orienterede om hovedpunkterne i reformpakken i sidste måned. På det kommende rådsmøde skal vi så have en første drøftelse om forslaget om direkte støtte.

Den første drøftelse af hele reformpakken på sidste rådsmøde viste, at medlemsstaterne ser meget forskelligt på Kommissionens forslag om direkte støtte. Jeg vil i dag prøve at give et første billede af forhandlingssituationen i dag i forhold til de forskellige delelementer. Jeg ved, I har haft et møde med landbrugskommissæren her til morgen, men dér var jeg ikke med, så jeg ved ikke, hvad han sagde. I må bære over med mig, hvis jeg siger noget, som ikke svarer til det, kommissæren sagde.

En række medlemsstater tog godt imod Kommissionens forslag om en vis omfordeling af den direkte støtte, selv om nogle medlemsstater mente, at den foreslåede omfordeling var alt for begrænset. Det var særligt de baltiske medlemsstater.

Andre medlemsstater var derimod bekymrede for, at de blev ramt for hårdt af omfordelingen, herunder særligt Italien, Nederlandene, Belgien og Danmark. Her blev det også påpeget, at omfordelingen af den direkte støtte ikke kan ses isoleret fra de øvrige EU-midler.

En række medlemsstater var også meget skeptiske overfor, at den direkte støtte skulle udjævnes internt i medlemsstaterne.

Med hensyn til Kommissionens forslag om en greening af den direkte støtte bliver det af mange medlemsstater opfattet som en administrativ tung og besværlig ordning uden stor merværdi i forhold til miljø og natur.

Muligheden for at yde en ekstra støtte til yngre landbrugere blev støttet af mange medlemsstater, mens der var mere blandede holdninger til en særlig støtte for mindre landbrugere. Mange medlemsstater var endvidere skeptiske over for en fælles definition af aktive landmænd. Det gjaldt i øvrigt også Kommissionens forslag om stigende støtteloftet – altså det, der kaldes capping – for basisdelen på 70 pct. af den direkte støtte.

Formandskabet har oplyst, at fokus for drøftelsen på det kommende rådsmøde vil være strukturen for den direkte støtte og spørgsmålet om omfordeling af den direkte støtte. Drøftelsen om omfordeling har to elementer, dels omfordeling af midler mellem medlemsstaterne, dels udjævning af støtte inde i medlemsstaterne.

Der er helt klart tale om en meget central drøftelse. I rådet af landbrugsministre mener jeg, det er vigtigt, at vi fokuserer på de mere principielle overvejelser, f.eks. om modellen for og instrumenterne i den fremtidige landbrugspolitik. De eksakte talstørrelser vil komme til at indgå i de afsluttende forhandlinger i sammenhæng med forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme.

Fra dansk side arbejder vi helt overordnet for at reducere landbrugsstøtten i EU på en måde, der gavner forskning, innovation og markedsadgangen for udviklingslandene, forbedrer miljøet og modvirker klimaforandringer.

Derfor vil vi også arbejde for, at der bliver bedre mulighed for, at medlemsstaterne kan vælge at bruge en større del af landbrugsstøtten til formål som natur, miljø og økologi.

Forslaget giver Kommissionen mulighed for at overføre midler helt op til 10 pct. af den direkte støtte i søjle I til landområdepolitikken i søjle II. Den fleksibilitet er efter min mening helt afgørende, og det skal gøres så enkelt og fleksibelt som muligt. Netop i søjle II er det muligt for os at lave målrettede tiltag med henblik på miljø, natur og klima.

Et andet helt centralt punkt på miljøområdet er greening. Der skal ikke herske tvivl om, at vi fra dansk side støtter princippet bag greening. Det giver god mening, at udbetalingen af den direkte støtte er betinget af, at den enkelte landmand gør en aktiv indsats for miljøet.

Men hvis ideen om greening skal virke i praksis ude på markerne, er det afgørende, at der stilles krav om, at landmændene skal gennemføre tiltag, der reelt vil medføre miljøforbedringer. Her er Kommissionens forslag alt for uambitiøst.

Kommissionen foreslår, at udbetalingen af direkte støtte sker på betingelse af overholdelse af 3 grønne krav plus en ubekendt, da Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter om den nærmere udmøntning. Det indebærer, at den enkelte landmænd fremover skal opretholde arealer med permanent græs, skal dyrke mindst 3 afgrøder samt afsætte 7 pct. af sine arealer til brak, bræmmer, stendiger eller lignende. Disse krav efterleves i mange tilfælde allerede i en eller anden form i medlemsstaterne.

Gennemførelsen af Kommissionens nuværende forslag vil ikke medføre mange reelle miljøforbedringer. Det vil sandsynligvis resultere i øget bureaukrati for både landmænd og myndigheder.

Når det gælder omfordeling mellem medlemsstaterne, er det vigtigt at slå fast, at den nuværende fordeling er baseret på de samme objektive beregningsmetoder for alle 27 medlemsstater.

Vores udgangspunkt er, at der ikke er en ny objektiv begrundelse for at gå væk fra de historiske fordelingskriterier. Derimod er der rejst en politisk diskussion om omfordeling. Fra dansk side så vi hellere en generel reduktion af landbrugsstøtten i stedet for omfordeling.

Og hvis vi skal tale om omfordeling, så er det helt afgørende også at se på fordelingen af landdistriktsmidlerne. Og reelt også strukturfondsmidlerne. Desværre fokuserer Kommissionens forslag imidlertid isoleret på den direkte støtte, hvilket ikke er godt nok.

Men som sagt skal de egentlige budgetspørgsmål drøftes i forbindelse med forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme. Det kan så blive en del af rivegildet dér.

Den interne fordeling af den direkte støtte har sit udgangspunkt i 2005, hvor den nuværende enkeltbetaling blev etableret. Landmændene blev her tildelt betalingsrettigheder, der udløses i form af afkoblet direkte støtte per hektar. I Danmark resulterede det i, at 80 pct. af den direkte støtte er fordelt med et ens beløb pr. betalingsrettighed.

Rettighederne er frit omsættelige, og jeg kan ikke se, hvorfor man på EU-plan skal bestemme, at der skal ske en omfordeling af støtte fra den ene gruppe landmænd til den anden. Her må der være fleksibilitet, og det må være op til medlemsstaterne at beslutte, om der skal ske en omfordeling mellem deres landmænd.

Når vi taler om udjævning af støtte internt i medlemsstaterne, er det jo fordeling af afkoblet støtte, der ikke kan medføre konkurrenceforvridning mellem medlemsstaterne.

Til gengæld skal vi ikke øge mulighederne for igen at koble den direkte støtte til produktionen. Her skal fleksibiliteten mindskes.

Reformen af landbrugspolitikken er jo en sag, som vi vender tilbage til mange gange, og det er vigtigt, at vi alle sammen har et godt udgangspunkt for diskussionen. Derfor vil jeg gerne gentage invitationen til udvalget vedrørende den tekniske gennemgang af Kommissionens forslag onsdag den 16. november. Vi kan lige så godt først som sidst alle sammen blive klædt godt på til diskussionerne.

Erling Bonnesen mente, det var helt tydeligt, at vi nu kommer ind i arbejdsprocessen, hvor vi skal prøve at være lidt mere konkrete. Hvis man forestiller sig, at der kommer en eller anden omfordeling og en reduktion af støtten, bør vi markere tydeligt, at den del af pengene, som placeres i landdistriktsmidler, skal placeres på en måde, så vi også fra dansk side kan søge om disse midler. Dansk landbrug skal have lige så gode udviklingsmuligheder som andre landes landbrug. Vi må ikke få en nettokonkurrenceevneforringelse ud af det.

Der er ingen tvivl om, at der i princippet kommer et loft – den såkaldte capping – og det er vigtigt, hvor loftet er placeret. Her må man huske på, at vi i Danmark har mange store brug, men blot fordi dansk landbrug har udviklet store og stærke og effektive brug, skal det ikke rammes. Erling Bonnesen så frem til den tekniske gennemgang, hvor vi kan få nogle beregninger på, hvordan man får lagt snittet rigtigt.

Med hensyn til reglen om, at 7 pct. af landbrugsarealet skal afsættes til brak, bræmmer, stendiger eller lignende, opfordrede Erling Bonnesen fødevareministeren til at sætte fokus på, at det skal ske på landeniveau og ikke på den enkelte ejendoms niveau. Nogle har gode jorde, hvor der ikke er grund til at udtage arealer, mens andre brug skal udtage mere end 7 pct.

Henrik Høegh ville med hensyn til omfordeling mellem EU-landene anbefale, at man bruger forhandlingskapitalen på det, der står om slutmålet. Det, der er lagt op til at ændre nu, er det måske svært at ændre, men hvis slutmålet bliver, at der skal være en ensartet arealpræmie i alle 27 lande, er det uacceptabelt.

Med hensyn til den interne fordeling var han enig med fødevareministeren i, at det her må være muligt at henvise til nærhedsprincippet. Her må man tænke på, at vi i Danmark har en stor husdyrproduktion på nogle bedrifter, så det kan betyde store beløb, hvis der skal ske store ændringer i løbet af kort tid.

Lisbeth Bech Poulsen støttede naturligvis regeringens ønsker om at reducere landbrugsstøtten.

Finn Sørensen støttede ligeledes bestræbelserne på at få skåret ned på landbrugsstøtten. Han så frem til den tekniske gennemgang.

Sofie Carsten Nielsen bad fødevareministeren bekræfte, at den danske regering kontinuerligt arbejder for, at der i forbindelse med landbrugsreformen stadig henvises til artikel 208 i Lissabontraktaten, som handler om, at også udviklingslandene skal have gavn af det. Det er det, der kaldes politikkoherens.

Fødevareministeren var enig med Erling Bonnesen i, at vi skal passe på, at der ikke kommer en nettokonkurrenceevneforringelse. Alle i Danmark er imod landbrugsstøtten og mener, at det er noget forældet stads, og hvis vi kan få den sæn-

ket, er det godt, men det skal være ens for alle, og mens hun var fødevareminister, var de hendes job at sørge for, at vi får adgang til vor fair andel af landbrugsstøtten. Det, vi taber i direkte støtte, må vi søge at få ind på landdistriktspolitikken af hensyn til den grønne omstilling, vi gerne vil have.

Det største problem med capping er, at der er tale om et bureaukratisk system, hvor man indregner alverdens ting og åbner op for mange omgørelser, uden at man får ret meget ud af det pengemæssigt. Fødevareministeren tilføjede, at hun vidste, at Europaudvalget samme morgen havde haft et møde med landbrugskommissæren om sagen, hvor kommissæren havde lovet en afbureaukratisering. De 7 pct. af landbrugsarealet, som skal udlægges til natur, kan omfatte det, man har i forvejen, eller også skal man braklægge. Det kunne måske have været smart for 20 år siden, men der er ikke ret meget uden for dyrkningsfladen i Danmark længere. Fødevareministeren var stærkt optaget af at lave mere natur, men vi skal lave det dér, hvor vi får mest for pengene, og dér, hvor vi har mest brug for det. Vi har brug for sammenhængende naturområder. Hun var enig i, at vi bør søge at få det lavet på nationalt plan, ikke for den enkelte ejendom.

Fødevareministeren takkede Henrik Høegh for de klare meldinger med hensyn til omfordelingen. Hun var enig i, at vi skal prioritere slutmålet, og hun var ligeledes enig i, at der ikke kan være tale om ens arealpræmie i alle lande, idet man er nødt til at tage hensyn til forskelle i jordpriser og aftaler mellem arbejdsmarkedets parter.

Fødevareministeren bekræftede over for Sofie Carsten Nielsen, at det er dansk politik at bevare henvisningen til artikel 208, men tilføjede, at hun ikke kunne sige, om det lykkes.

Formanden nævnte, at landbrugskommissæren ved morgenens møde havde talt varmt for forenkling, og det skal vi holde ham fast på.

2. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2011) 0424

Rådsmøde 3123 – bilag 1 (samlenotat side 13)

KOM (2011) 0417 – bilag 3 (grundnotat om reformen af den fælles fiskeripolitik af 12/8-11)

KOM (2011) 0417 – bilag 1 (henvendelse fra Greenpeace af 7/7-11)

KOM (2009) 0163 – bilag 6 (udtalelse fra EUU og FLF af 21/12-09)

KOM (2009) 0163 – bilag 7 (Kommissionens hørings svar af 15/3-10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 544 (side 1587, senest behandlet i EUU 8/7-11)

Fødevarerministeren: Som en del af reformpakken om den fælles fiskeripolitik har Kommissionen fremlagt en meddelelse om den eksterne dimension af fiskeripolitikken. Udvalget blev orienteret om hovedpunkterne i den samlede reformpakke forud for rådsmødet i juli måned. Men jeg kan se, at nogle af jer var ikke medlem af udvalget på det tidspunkt.

Jeg kan fortælle, at på det kommende rådsmøde bliver der en specifik drøftelse om den eksterne dimension. Når vi taler om den eksterne dimension i EU, er det EU's fiskeriudenrigspolitik, altså politikken over for lande uden for EU.

Bæredygtighed er omdrejningspunktet for hele reformpakken.

Kommissionen lægger op til, at EU skal spille en mere aktiv rolle i internationale organisationer som FAO og FN med henblik på at fremme bæredygtigt fiskeri globalt.

Af samme årsag ønsker Kommissionen en styrkelse af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. Disse organisationer er meget vigtige i forvaltningen af fælles og vandrende fiskebestande.

I relation til bilaterale aftaler mener Kommissionen, at der efter reformen skal udvikles en ny generation af bæredygtige fiskeriaftaler. De skal erstatte de nuværende fiskeripartnerskabsaftaler.

De nye bæredygtige fiskeriaftaler skal baseres på den bedste tilgængelige viden-skabelige rådgivning. Der skal være fokus på at opnå bedre information om det faktiske overskud, der kan fiskes på. Endvidere skal kravet om overholdelse af menneskerettigheder være et fast princip. Endelig skal aftalerne have fokus på bedre forvaltning i fiskerisektoren i de berørte tredjelande.

Kommissionen lægger også op til, at der skal være en konsekvens for de EU-fartøjer, der skifter flag – eller flager ud – for at fiske i tredjelandsfarvand under bekvemmelighedsflag.

Fra dansk side støtter vi, at EU spiller en central rolle i internationale organisationer. Ligeledes støtter vi, at EU arbejder for en styrkelse af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer.

I forhold til de nye fiskeriaftaler arbejder regeringen for principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg den 12. januar 2011. Ved det samråd var nogle af udvalgets medlemmer ikke til stede. Så jeg vil gentage hovedpunkterne i de principper, et enigt Folketing lagde frem i januar. Aftalen skal indgås under hensyn til:

- Forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger.
- Styrket kontrol, herunder fremme af regionalt samarbejde.
- Krav om overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling.
- Størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, der er opstillet i aftalerne.
- Størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalernes indgåelse og evaluering.

Jeg vil dertil føje, at jeg også lægger vægt på, at der er en eksklusivitetsklausul i bæredygtige fiskeriaftaler. Den skal sikre, at det ikke er muligt at indgå private aftaler om fiskeri uden for EU's aftale med tredjelandet, for den samme bestand kan ikke fiskes flere gange af forskellige parter. Der er nu engang kun den samme bestand.

Dertil kommer, at det er vigtigt, at midlerne inden for aftalen kommer lokalbefolkningen til gode.

Endelig er det også vigtigt, at vi sikrer størst mulig åbenhed om det videnskabelige grundlag for forhandlingerne. Det gælder særligt i forhold til evalueringsrapporterne.

Henrik Høegh spurgte, om der var noget nyt om forhandlingerne med Marokko, som bliver en prøve på, om man kan få en tilfredsstillende afrapportering. Vi kan ikke nøjes med højtidelige erklæringer, mens man reelt finder løsninger for at redde et enkelt lands interesse i at fiske i nærheden af Marokko.

Lisbeth Bech Poulsen var meget glad for understregningen af, at fiskeriaftalerne skal komme den lokale befolkning til gode.

Ifølge Kommissionen skal fiskeriaftalerne baseres på den bedste tilgængelige rådgivning, men problemet er, at mange steder eksisterer der ikke en sådan rådgivning.

Finn Sørensen interesserede sig for retlighedsbaseret forvaltning – som vel egentlig er et kvotesystem – og konsekvenserne for nærsamfundet og det kystnære fiskeri. Det nævnes i regeringsgrundlaget, men han kunne ikke rigtig finde det i Kommissionens planer på området. Derfor spurgte han, hvad fødevarerministeren ville gøre for at få det problem sat på dagsordenen. Han pegede på, at man nogle steder havde tabt mange arbejdspladser, f.eks. i Sydafrika, hvor omkring 90 pct. af kystfiskerne har mistet deres indtægtsgrundlag.

Fødevareministeren sagde til Henrik Høegh, at man under det danske formandskab muligvis kommer til at drøfte fiskeriet ved Marokko. Det er en vanskelig sag, idet der er tale om højspændt international politik.

Hun pointerede i svaret til Lisbeth Bech Poulsen, at hun var meget optaget af, at vi ikke udnytter nogle fattige landes fiskerimuligheder, og af, at der bliver nogle kontrolmuligheder. Her mente hun, man skulle udbygge kontrollen i de enkelte lande, hvilket er klogere end at sende fiskeriinspektører af sted.

Det, EU-fiskerne får ret til at fiske på, er overskydende mængder – altså det ulandene ikke kan fiske selv. Men så kan det enkelte uland ikke bagefter komme og sige, at for resten har det indgået aftale med nogle andre fiskere om at fiske på de samme mængder.

Fødevareministeren svarede på Lisbeth Bech Poulsens spørgsmål om bedste tilgængelige rådgivning, at vi selvfølgelig skal have rådgivning, og vi har også fra dansk side nogle ønsker om dokumentation, sådan at man bagefter kan se, hvordan det gik. Der er nogle problemer med, hvorvidt evalueringerne kan offentliggøres, men det arbejder vi benhårdt på.

I svaret til Finn Sørensen pointerede fødevareministeren, at det, der er på dagsordenen, er den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik, som handler om forholdet til andre lande og drejer sig om den del af havet, som ligger uden for 12 sømilegrænsen. Det kystnære fiskeri er slet ikke omfattet.

4. Siden sidst

Fødevareministeren: Under siden sidst vil jeg orientere om den såkaldte hektarstøttesag, hvor Danmark ved Retten i første instans har anlagt sag mod Kommissionen som følge af Kommissionens beslutning om at udelukke knap 750 mio. kr. fra EU-finansiering. Sagen vedrører årene 2002, 2003 og 2004. Der er ikke tale om den sag, der her på det seneste er refereret i medierne.

Men jeg orienterer om sagen på nuværende tidspunkt, fordi det i forbindelse med regeringens beslutning om at anlægge sagen mod Kommissionen også blev besluttet, at Europaudvalget skulle orienteres mundtligt om sagen, inden dommen faldt.

Helt overordnet drejer sagen sig om, hvorvidt reglerne om pleje af udtagne arealer indebar en pligt til at opretholde det, der hedder gode agronomiske forhold. Dette krav var indeholdt i EU-reglerne frem til 2000, men gled så ud af regelsættet for siden at blive genindført i 2005. Kravet fremgik altså ikke af EU-reglerne i den periode, sagen drejer sig om, altså 2002, 2003 og 2004. Dette punkt vedrører langt størstedelen af underkendelsen.

Derudover mener Kommissionen, at kvaliteten af den del af kontrollen med arealet, som foregik via telemålingskontrol, ikke levede op til EU-reglerne. Her har Danmark altså den modsatte opfattelse.

I Fødevareministeriets notat, som blev oversendt til udvalget den 29. april 2009, er der en grundig gennemgang af Kommissionens beslutning om underkendelse og Fødevareministeriets vurdering heraf.

Selve retssagen er forløbet således, at vores stævning blev indgivet til Retten den 2. juni 2009. Den skriftlige behandling af sagen blev afsluttet i september 2010. Sagen blev så optaget til mundtlig forhandling, som fandt sted den 27. september 2011. Forinden havde parterne besvaret nogle skriftlige spørgsmål fra Retten.

Under den mundtlige forhandling fastholdt begge parter deres standpunkter i sagen. De spørgsmål, som Retten stillede til Kommissionen, viste tydeligt, at Retten havde forstået det centrale kernepunkt i retssagen, nemlig EU-reglernes krav til plejen af udtagne arealer.

Såfremt sagen ender med, at Kommissionens beslutning helt eller delvist bliver annulleret, vil der i det relevante omfang skulle ske tilbagebetaling til Danmark af underkendelsesbeløbet, for de penge har vi allerede betalt til Kommissionen i 2009.

Jeg vil ikke begynde at gisne om udfaldet af sagen. De tre dommere i sagen skal være enige om dommen, så der kan erfaringsmæssigt gå noget tid, inden dommen afsiges. Dommen forventes derfor først at foreligge i 2012.

Nu er udvalget i hvert fald orienteret om, hvad der er på vej i systemet.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3124 (udenrigsanliggender - udvikling) den 14. november 2011

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde udviklingsministeren dagsordenens punkt 7-10.

Dagsordenspunkterne 1-7 og 11 blev forelagt af udenrigsministeren under punkt 1 på Europaudvalgets dagsorden.

Dagsordenspunkt 7 er delt med udenrigsministeren.

Formanden bød udviklingsministeren velkommen til Europaudvalget og så frem til et godt samarbejde og gode drøftelser om udviklingspolitikken.

Udviklingsministeren: Tak for det og tak for invitationen til at forelægge disse punkter. Jeg ser også frem til et godt samarbejde.

Jeg vil i dag forelægge udviklingsdelen af rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender.

Ligesom udenrigsministeren vil jeg alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. Det sidste punkt på dagsordenen, EU's forberedelse af det 4. højniveaumøde om bistandseffektivitet i Busan, kan vi naturligvis drøfte, hvis I ønsker det.

Alle punkterne er til orientering.

7. Afrikas Horn

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3124 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Udviklingsministeren: Dette punkt er også på dagsordenen for udenrigsministerens del af rådsmødet, og der er jo givet en orientering fra udenrigsministeren.

EU's udviklingsministre ventes at fokusere på EU's samlede humanitære og udviklingsmæssige indsats på Afrikas Horn. EU har allerede gjort meget. I det forløbne år har EU og dets medlemslande samlet set bidraget med 700 mio. euro i humanitær bistand for at håndtere krisen på Afrikas Horn. Der er dog behov for, at vi går videre og ser på, hvordan vi kan hjælpe befolkningen i de tørkeramte områder til bedre selv at kunne håndtere de negative indvirkninger – både af klimaforandringer og af katastrofer.

På den baggrund har kommissærerne for henholdsvis udviklingsbistand og humanitær bistand iværksat en fælles indsats med henblik på at udvikle en langsigtet strategi til styrkelse af fødevarerikkerhed og modstandskraft over for tørke på Afrikas Horn. Indsatsen indeholder både en første genopbygningsfase i de lande, der er meget hårdt ramt af tørke, og en efterfølgende langsigtet indsats på tværs

6. Europaudvalgsmøde 11/11-11

af hele det østlige Afrika. De to kommissærer ser gerne, at dette initiativ udvikles i partnerskab mellem Kommissionen og interesserede medlemsstater samt med landene i regionen.

Regeringen støtter op om en strategisk ramme for EU's indsats på Afrikas Horn. Vi vil arbejde aktivt for en stærkere operationel sammenhæng mellem den humanitære bistand og den mere langsigtede udviklingsstand på Afrikas Horn.

8. EU's fremtidige udviklingspolitik

– Politisk drøftelse

KOM (2011) 0637

Rådsmøde 3124 – bilag 1 (sammenfatning side 19)

KOM (2010) 0629 – bilag 2 (Folketingets udtalelse om grøn bog af 13/1-10)

Udviklingsministeren: Kommissionen ventes på rådsmødet at præsentere meddelelsen "Forøget virkning af EU's udviklingspolitik: en dagsorden for forandring". Det er en tilpasning af EU's politik på udviklingsområdet. På rådsmødet forventes en politisk drøftelse af elementerne i Kommissionens forslag. Drøftelserne vil fortsætte under det danske EU-formandskab, hvor der ventes truffet endelig beslutning i Rådet om sagen.

Kommissionens meddelelse bygger videre på den europæiske konsensus om udviklingspolitik fra 2005. Fattigdomsbekæmpelse er derfor fastholdt som en helt central målsætning for EU's udviklingspolitik. Det støtter vi selvfølgelig aktivt fra regeringens side. Meddelelsen giver også nogle vigtige signaler om større gensidige forpligtelser i EU's udviklingssamarbejde – samt øget differentiering og en mere aktiv brug af politisk dialog med partnerlandene om god regeringsførelse og demokrati. Det er også noget, vi kan støtte.

Drøftelserne på rådsmødet ventes særligt at omhandle spørgsmålet om differentierede partnerskaber mellem lande og en fokusering af fællesskabsbistanden på færre lande og til færre sektorer. Derudover kommer der nok en diskussion om muligheden for tættere koordination mellem EU udviklingsbistand og medlemslandenes udviklingsbistand. Dybest set handler differentiering om at tilpasse udviklingssamarbejdet til partnerlandenes behov og udviklingsstadiet. Det er en god idé.

Det kan vi støtte. Regeringen støtter også, at der kastes et kritisk blik på, hvilke lande EU fremover skal yde gavebaseret bistand til, og hvilke lande der har nået et udviklingsniveau, som betyder, at de kan få gavn af andre former for samarbejde – BRIK-landene f.eks. Eksempelvis blanding af lån og bistand. Kriterierne for landevalg bør være objektive og fattigdomsbaserede.

Pia Adelsteen spurgte, om den politik, der går ud på, at man vil give støtte til bestemte – og måske færre – lande og vil koordinere sin udviklingsbistand, betyder, at for så vidt angår den udviklingsbistand, vi giver fra dansk side, kan vi ikke længere selv bestemme, hvilke lande den skal gives til.

Udviklingsministeren sagde, at en del af rådsmødet vil komme til at handle om det, Pia Adelsteen spørger om, idet der i Rådet ikke er stemning for den øgede samprogrammering, som Kommissionen lægger op til. Den model, der kommer ud af rådsmødet, bliver mere fleksibel, og udgangspunktet for koordineringen bliver det enkelte modtagelands behov. I øvrigt er der også andre donorer end EU, som også bør indgå i en stærkere koordinering. Der vil blive tale om en fleksibel og landefokuseret model. Danmark vil fortsat frit kunne bestemme, hvordan vi

6. Europaudvalgsmøde 11/11-11

anvender instrumentet budgetstøtte, og hvordan vi tilrettelægger vor udviklingspolitik. Det er imidlertid klart, at vi vil gøre os store anstrengelser for, at indsatsen trækker i samme retning, således at Fællesskabet kan sætte nogle meget stærke fingeraftryk, når det gælder forankringen af fattigdomspolitikken i en række af de modtagerlande, vi har.

9. Budgetstøtte

– Politisk drøftelse

KOM (2011) 0638

Rådsmøde 3124 – bilag 1 (samlenotat side 24)

KOM (2010) 0586 – bilag 2 – (Grundnotat af 22/11-10)

KOM (2010) 0586 – bilag 4 ([Kommissionens svar på udtalelse fra EUU og URU om budgetstøtte til tredjelande](#) af 25. marts 2011)

EU-note (10) - E 14 (EU-note af 12/11-10)

EU-note (10) - E 10 (EU-note af 3/11-10)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (10) – bilag 239 (side 566 (F), behandlet i EUU 10/12-10)

Udviklingsministeren: Udviklingsministrene vil på rådsmødet have en første indledende drøftelse af Kommissionens nye meddelelse om budgetstøtte. Drøftelserne vil fortsætte under dansk formandskab, hvor der ventes truffet endelig beslutning i Rådet om sagen.

Regeringen støtter brugen af budgetstøtteinstrumentet som et effektivt bistandsinstrument, der fremmer ejerskab og bidrager til bekæmpelse af fattigdom. Derfor støtter regeringen også, at Kommissionen fremover fortsætter den aktive brug af budgetstøtte, og vil lægge vægt på, at der i Kommissionens brug af instrumentet sker en behørig inddragelse af kriterier for demokrati og menneskerettigheder og ikke mindst gennemsigtighed. Samtidig skal Kommissionens anvendelse af budgetstøtte og resultaterne heraf følges nøje, og Kommissionen skal deltage aktivt i dialog om politik og reformer. Endelig er det afgørende, at Kommissionen også arbejder aktivt for at fremme ansvarlighed hos modtagerlandenes regeringer over for borgerne ved anvendelse af budgettet, bl.a. gennem en fri presse og inddragelse af civilsamfundet.

Jakob Ellemann-Jensen henviste til den drøftelse, der havde været i Udenrigsudvalget, hvorfra udviklingsministeren vidste, at Venstres holdning er, at budgetstøtten skal gives efter de kriterier, der gælder i dag, og ikke kan stå alene, og at den forudsætter en skarp kontrol.

Lisbeth Bech Poulsen var glad for regeringens prioritering og støttede op om øget fokus på budgetstøtten, som naturligvis gives efter demokratiske, gennemsigtige kriterier.

Udviklingsministeren sagde til Jakob Ellemann-Jensen, at han også syntes, der havde været en god drøftelse i Udenrigsudvalget, og han mente, der var generel tilslutning til at fortsætte budgetstøtten ud fra de kriterier, der er fastsat. Regeringen ser bestemt positivt på at øge den andel, vi bruger på budgetstøtte.

Udviklingsministeren takkede Lisbeth Bech Poulsen for konstruktive kommentarer.

**10. EU's forberedelse af det 4. højniveaumøde om bistandseffektivitet
den 30. november – 1. december 2011 i Busan**

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

KOM (2011) 0541

Rådsmøde 3124 – bilag 1 (samlenotat side 27)

Udviklingsministeren nævnte ikke dette punkt.